

CODI DE VERIFICACIÓ	041K6Z1G4C044D0P06ON		
PROCEDIMENT	T430 Mocions dels grups municipals		
EXPEDIENT NÚM.	AJT/17436/2023	DOCUMENT NÚM.	221466/2023
ÀREA	Alcaldia-Presidència		
UNITAT	Secretaria General del Ple		

DILIGÈNCIA.-

El Ple, en la sessió AJT/PLE/2/2023 de 22 de febrer de 2023, **va aprovar parcialment la moció**, que amb el text definitiu, figura a continuació:

MOCIÓ PEL RECONeixEMENT DEL BILINGÜISME DE LA SOCIETAT CATALANA I PER GARANTIR L'OFICIALITAT DE LES LLENGÜES CATALANA I CASTELLANA EN L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET.

Catalunya és una societat bilingüe. Segons dades de l'IDESCAT de l'any 2018, el 36,1% dels catalans tenen com a llengua habitual el català, el 48,6% el castellà i 7,4% ambdues. Segons dades de l'últim baròmetre municipal, el 12,8% de la població de l'Hospitalet fa servir el català com a llengua habitual, el 67,4% el castellà i el 17,8% ambdues per igual.

Totes dues llengües, majoritàries a la societat catalana en general, i a l'hospitalenca en particular, són reconegudes com a oficials en virtut de la Constitució Espanyola i l'Estatut de Catalunya.

A la Constitució s'estableix en el seu article 3 que:

- 1. El castellà és la llengua espanyola oficial de l'Estat. Tots els espanyols tenen el deure de conèixer-la i el dret d'usar-la.*
- 2. Les altres llengües espanyoles seran també oficials en les respectives Comunitats Autònomes d'acord amb els seus Estatuts.*
- 3. La riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció.*

Tanmateix, l'Estatut de Catalunya estableix el següent a l'Article 6. La llengua pròpia i les llengües oficials:

- 1. La llengua pròpia de Catalunya és el català. Com a tal, el català és la llengua d'ús normal i preferent de les administracions públiques i dels mitjans de comunicació públics de Catalunya, i és també la llengua normalment emprada com a vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament.*
- 2. El català és la llengua oficial de Catalunya. També ho és el castellà, que és la llengua oficial de l'Estat espanyol. Totes les persones tenen el dret d'utilitzar les dues llengües oficials i els ciutadans de Catalunya tenen el dret i el deure de conèixer-les. Els poders públics de Catalunya han d'establir les mesures necessàries per a facilitar l'exercici d'aquests drets i el compliment d'aquest deure. D'acord amb el que disposa l'article 32, no hi pot haver discriminació per l'ús de qualsevol de les dues llengües.*

La doctrina que estableix el Tribunal Constitucional, sense anar més lluny, en la Sentència 31/2010, de 28 de juny de 2010, referida a diversos preceptes de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma del Estatut d'Autonomia de Catalunya, es que *la definició del català com*

a «la llengua pròpia de Catalunya» no pot suposar un desequilibri del règim constitucional de la cooficialitat d'ambdues llengües en perjudici del castellà. Si amb l'expressió «llengua pròpia» es vol significar, com al·lega l'advocat de l'Estat, que el català és llengua peculiar o privativa de Catalunya, per contrast amb el castellà, la llengua compartida amb totes les comunitats autònomes, la dicció de l'art. 6.1 EAC és inobjectable. Si d'això, per contra, es pretén deduir que únicament el català és llengua d'ús normal i preferent del poder públic, ni tan sols sigui del poder públic autonòmic, s'estaria contradient una de les característiques constitucionalment definidores de l'oficialitat lingüística, quina és, segons acabem de recordar amb la cita de la STC 82/1986, que les llengües oficials constitueixen «mitjà normal de comunicació en i entre [els poders públics] i en la seva relació amb els subjectes privats, amb plena validesa i efectes jurídics». Tota llengua oficial és, per tant –també allà on comparteix aquesta qualitat amb una altra llengua espanyola–, llengua d'ús normal per i davant del poder públic. També, en conseqüència, ho és el castellà per i davant de les administracions públiques catalanes, que, com el poder públic estatal a Catalunya, no poden tenir preferència per cap de les dues llengües oficials. És a dir, no es pot pretendre deduir que únicament el català és llengua d'ús normal i preferent del poder públic a Catalunya.

Seguint la mateixa doctrina, tant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, com el Tribunal Suprem, han declarat nuls els reglaments lingüístics de diverses administracions locals, com les diputacions de Lleida i Girona o l'Ajuntament de Barcelona, que establien l'ús preferent del català.

Tanmateix, l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat manté en vigor des del 25 de gener de 2007 el REGLAMENT PER A L'ÚS DE LA LLENGUA CATALANA A L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET DE LLOBREGAT que estableix la preferència del català en totes les comunicacions, des de les comunicacions internes, els impresos que s'ofereixen als ciutadans, les comunicacions orals del personal, retolació pública, avisos, comunicacions, activitats públiques, expressió dels càrrecs municipals en actes públics, i un llarg etcètera. Aquesta preferència no es manté de manera retòrica, sinó en gran mesura de forma efectiva, tal i com es pot comprovar en la documentació, retolació i senyalització emprada per aquesta administració. Una documentació, retolació o senyalització bilingüe no va en contra de cap llengua, al contrari, facilita el seu coneixement i evita confusions. No és una pràctica excepcional, en altres territoris bilingües d'arreu del món, és del tot comuna.

L'exclusió de la llengua castellana, majoritària i oficial a Catalunya en general i a l'Hospitalet en concret, no és només una vulneració de la Constitució, sinó una anomalia democràtica. Tant el català com el castellà han de representar unes eines de cohesió del conjunt de la ciutadania de Catalunya, raó per la qual és necessari un reconeixement explícit del bilingüisme de la societat catalana com a mostra de la seva riquesa cultural. Ambdues són un vehicle d'expressió de la societat, característiques de riquesa cultural i són un patrimoni de tots els ciutadans de Catalunya i per tot plegat, aspirem a la plena normalització de l'ús de ambdues llengües en tots els àmbits possibles. No hi ha una llengua normal i una altra d'anormal: ambdues són expressió de la riquesa lingüística de Catalunya, conjuntament amb l'aranès.

La societat catalana sempre ha reivindicat tant el català com el castellà, com exemple de la lluita per la democràcia, la llibertat i els drets individuals, amb l'objectiu d'estendre el coneixement d'ambdues llengües entre les generacions futures i garantint d'aquesta manera, la igualtat d'oportunitats de tots el catalans, la cohesió social i la convivència.

Per tot l'anterior, el Ple del Ajuntament, a proposta del Grup Municipal de Ciutadans – Partido de la Ciudadanía (Cs),

ACORDA:

PRIMER: RECONÈIXER el bilingüisme de la societat catalana com a mostra de la riquesa cultural i de la diversitat de Catalunya.

SEGON.- DECLARAR que L'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat es compromet al compliment de la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en particular, en la defensa de tots els ciutadans i dels seus drets lingüístics, per protegir i fomentar els contemplats en l'article 3 de la Constitució Espanyola.